

at gaae ind paa det første af Vædringsfor-
slagene. Hvad det andet Vædringsforslag an-
gaaer, som lyder saaledes: „For Fremtiden
blive Næringskatten og Hjælpestaten at forene
til een sælles Stat, paalignet efter Formue og
Leilighed,“ da skal jeg ikke nægte, at det fore-
kommer mig noget besynderligt at ville i
denne Lov, som kun skal gjælde for et Aar,
indbringe et Forslag om, hvorledes det hele
Forhold skal være for Fremtiden, og saa, naar
dette Aar er forbi, sige: Nu kunne I begynde
at conferere om, hvorvidt disse Bestemmelser,
som her allerede ere givne, ere rigtige eller
urigtige, om de skulle forandres eller ikke, og
det troer jeg dog vil blive Resultatet deraf.
Jeg troer, man bør indskrænke sig til at lade
Loven, som den er kommen fra det andet
Thing, gjælde for et Aar, og saa imidlertid
tage under Overveelse, hvorledes man for Frem-
tiden bør forholde sig med Hensyn til denne.
Sag, saaledes at et Lovudkast mulig kunde
blive fremlagt for næste Rigsdag. Iøvrigt
maa jeg bemærke, at jeg ikke er af den Me-
ning, at Næringskatten skulde aldeles bortfalde,
men nærmere at gaae ind herpaa finder jeg
unødvendigt, da Spørgsmaalet slet ikke fore-
ligger. Jeg har allerede i det andet Thing
yttret mig om, hvorledes min Mening er om
Næringskatten, og dertil troer jeg at kunne
henholde mig.

Briefter: Den høitærede Indenrigsmini-
ster bemærkede, at for $3\frac{1}{2}$ Aar siden maatte
hele denne Stat udredes af de Næringsdri-
vende alene; men for $3\frac{1}{2}$ Aar siden var denne
Stat ingenlunde af den Størrelse, som den nu
er; den er stegen i et saadant Forhold, at
man dengang fandt, at det vilde være høist
ubilligt, om der skulde existere hele Classer af
Byens Indvånere, uden at disse ydede det
ringeste Bidrag i personlig Stat, medens denne
ene hvilede paa Næringsbrugere og blev tun-
gere og tungere, alt som Staten steg, og maatte
stige efter Communens forøgede Fordringer. Jeg
troer, at saavel Communalbestyrelsen som Rigs-
dagen ved at falde de Iffe Næringsdrivende til
at yde Stat have vilist, at en enkelt Klasse
ikke alene skal bære Statter, og det Statter
af en saadan Beskaffenhed, som de i saa Aar

ere stegne til det omtrent Tre dobbelte af, hvad
de tidligere i en lang Række af Aar have ud-
gjort. Hvad angaaer, at jeg formener, at
disse to Statter burde fordeles halvt paa hver
af disse to Classer, sag forekommer det mig
at ligge nær, at dette maatte være rettest, ef-
tersom man allerede for $3\frac{1}{2}$ Aar siden i selve
Loven fassatte, at Hjælpestaten kunde forhøies
til $\frac{1}{2}$; men den er ikke bleven forhøiet dertil,
og forsaavidt det igjen staaer i Loven for 1859,
troer jeg, at det vil saae ligesaa liden Be-
tydning. For at det kunde faae Betydning, er
det, jeg har formeent, at det burde optages i
Loven. Den høitærede Indenrigsminister be-
mærkede, at det var allerede Meget, at $\frac{1}{3}$ af
Skatten skulde paalignes de Iffe Næringsdri-
vende; men som sagt, naaget Loven af 1855
siger, at Hjælpestaten kan forhøies til Halv-
delen, hvilket ogsaa den Lov, som skal gjælde
for 1859, gjør, saa skal det desuagtet være
mindre rigtigt, at det udtrykkelig optages i
Loven. Den høitærede Indenrigsminister yt-
trede dernæst, at de Næringsdrivende ikke
kunne antages at være trykkede ved denne
Stat, eftersom der ikke var indkommet nogen
Bespørgning over, at de vare usforholdsmæssig
beskattede. Det skal jeg ikke nægte, at de Næ-
ringsdrivende ikke i det Hele taget ere ind-
komne med Bespørgninger, men jeg begriber ikke,
hvorledes de skulde have kunnet det, naar ikke
de, som nærmest repræsenterede dem, nemlig
Borgerrepræsentanterne og Magistraten, sandt
det rettest. Men det er jo ligesom udtalt,
baade af Borgerrepræsentanterne og af Magi-
straten, men desuagtet har Regjeringen i det
fremlagte Udcast været imod, at den fordeelt
saaledes. Naar den høitærede Indenrigsmini-
ster med Hensyn til mit andet Vædringsfor-
slag sagde, at det var at betage — saaledes
opfattede jeg ham idetmindste — Communalbe-
styrelsen den ønskelige Indsydelse paa at frem-
komme med Forslag om, hvorledes Staten
rettest kunde være at ligue, forekommer det
mig ikke, at Communalbestyrelsen paa nogen
Maade trædes for nær, da dette Spørgsmaal
gjentagne Gange er bleven behandlet af
Communalbestyrelsen, hvad jo sees af Moti-
verne til Loven.